

Du kan stödja Barn i alla länder via gb 900-9903.

Skriv "Bial" i meddelanderutan.

Tack för din gåva!

Haki skriver dagbok från Malawi 2009

Hej!

I dag har vi varit i en liten by som heter Nambuma. Det var ganska skumpig väg på slutet, och det tog en och en halv timme från huvudstaden Lilongwe.

Vi träffade en familj som heter Maseke i efternamn: pappa Anthony som är pastor i lutherska kyrkan, mamma Elizabeth och barnen Paulo som är tio år, Robert som är åtta och lillasyster Wakisa, ett och ett halvt år gammal. Jag tyckte att Wakisa var jättesöt, och hennes namn betyder "nåd".

Det hade funnits en annan lillasyster förut, men hon dog för ungefär två år sedan när hon var ett år gammal. Hon var alltid sjuk och sedan dog hon av malaria. Jag har fått veta att det är många barn i Malawi som dör av malaria och att det är en särskild myggan som gör att man blir sjuk. De flesta som har råd att köpa myggnät har det över sängen på nätterna, men man kan bli myggbiten ändå. Man kanske sticker ut en fot genom nätet när man sover och vips är myggan där med malariasjukan. Vilken tur att malaria inte finns hemma i Sverige! Men lilla Wakisa

Haki är en populär lekkamrat på skolgården.

FOTO ANNICKA ÖVANDER

verkade vara pigg och frisk liksom pojkarna. Oj, jag höll på att glömma Patricia som är nio år och som adopterats av familjen Maseke. Hennes mamma och pappa hade dött, och Patricia bodde hos sin mormor som var gammal och sjuk. Pastor Maseke var och hälsade på sin pappa i hembyn, och pappan tyckte att kristna människor måste hjälpa varandra, speciellt dem som har det sämre än man själv. Så då tog Maseke med sig Patricia till Nambuma, och nu går hon i skolan där också.

Vi ville hemskt gärna besöka Paulos, Roberts och Patricias skola som är en privat skola. Det betyder att rektorn äger skolan och kan ta betalt av barnens föräldrar och så tror man att det är en braskola. Jag var tillsammans också med två lärare från Sverige som heter Lasse och Agneta, och de tyckte inte detta var en braskola! Det tyckte inte jag heller, för rektorn var inte alls snäll mot barnen. Han

skrek åt dem och drog dem i armarna när de svarade fel. Jag tror att han slår dem också när ingen annan ser på. De andra tre lärarna verkade jättesnälla och tyckte om barnen, tror jag i alla fall.

Det gick 150 barn i skolan, som heter Open Gate (Öppen port), men den var så liten att man fick sitta på jordgolvet, tätt tillsammans. De hade varken stolar eller bänkar och bara några trasiga svarta tavlor. Alla barnen hade bara ett skrivhäfte var.

Men oj, vad glada de var för att vi kom och hälsade på! De sjöng och dansade för oss.

Men jag tyckte ändå att det var skönt att jag slapp gå i den där skolan! Stackars Paulo, Robert och Patricia och alla de andra barnen. Fast de kunde faktiskt räkna bättre än jag – hundratal och ett i minne och allt vad de nu pratade om.

Som tur är finns det också bra skolor i Malawi, men det kan jag berätta om en annan gång!

Haki Ulemu

PS. Jag fick ett namn till när jag var i Malawi, Ulemu, som betyder rättighet på språket chichewa.

FOTO LARS-OLOF LARSSON

Paulo, Patricia, Wakisa och Robert har fått en ny bönbok i present. Senare får Haki följa med de stora barnen till skolan.